

Bjørnen og reven

1. Hvorfor bjørnen er stubbrumpet

Bjørnen møtte en gang reven, som kom luskende med et knippe fisk han hadde stjålet.

"Hvor har du fått det fra?" spurte bjørnen.

"Jeg har vært ute og fisket, herr bjørn!" svarte reven.

Så fikk bjørnen også lyst til å lære å fiske, og ba reven si hvordan han skulle bære seg at.

"Det er en simpel kunst for deg," sa reven, "og den er snart lært. Du skal bare gå ut på isen, hugge deg et hull og stikke rumpa nedi; og så må du holde den der bra lenge. Du må ikke bry deg om at det svir litt i den; det er når fisken biter; dess lenger du kan holde den der, dess mer fisk får du. Og rett som det er, skal du tverrykke opp!"

Ja, bjørnen gjorde som reven hadde sagt, og holdt rumpa lenge, lenge nedi hullet, til den var frosset vel fast; så tverrykket han den tvert av, og nå går han der stubbrumpet den dag i dag.

2. Reven snyter bjørnen for julekosten

Bjørnen og reven hadde en gang kjøpt seg en smørholk i hop; den skulle de ha til jul, og derfor gjemte de den under en tykk granbuske. Så gikk de et stykke bort og la seg i en solbakke til å sove. Da de hadde ligget en stund, reiste reven seg og ropte: "Ja!"...satte avsted, og like bort til smørholken, som han åt en god tredjepart av. Men da han kom igjen, og bjørnen spurte hvor han hadde vært, siden han var så feit om flabben, sa han: "Tror du ikke jeg ble bedt i barsel da?"

"Ja så. Hva hette barnet?" spurte bjørnen.

"Tatt-på," sa reven.

Dermed la de seg til å sove igjen. Om en liten stund sprang reven opp igjen og ropte: "Ja!" og strøk avsted bort til smørholken. Den gangen åt han også en god slump. Da han kom tilbake, og bjørnen spurte hvor han hadde vært, svarte han: "Å, ble jeg ikke nå igjen bedt til barsel da, tror du?"

"Hva hette barnet nå da?" sa bjørnen.

"Halv-ett," svarte reven.

Bjørnen syntes det var et rart navn, men han undret seg ikke lenge på det, før han gjespet og sov igjen; aldri før han hadde ligget en liten stund, så gikk det like ens som begge de andre gangene; reven sprang opp igjen, ropte "Ja!" og la avsted bent til smørholken, og den gangen åt han slumpen. Da han kom tilbake, hadde han vært i barsel igjen; og da bjørnen ville vite hva barnet hette, svarte han "Slikket-i-bunnen!"

Dermed la de seg til å sove igjen og lå en god stund. Så skulle de bort og se til smøret; men da var det ett opp. Og så skyldte bjørnen på reven, og reven på bjørnen; den ene sa at den andre hadde vært borte i smørholken, mens han selv lå og sov.

"Ja, ja," sa Mikkell, "vi skal snart få vite hvem av oss har stjålet smøret. Nå skal vi legge oss borti solbakken: den som da er fetest bak når vi våkner, han har stjålet det."

Ja, den prøven ville bjørnen gjerne gå inn på; han visste med seg selv at han ikke hadde smakt smøret engang, og la seg trygt til å sove i solen. Så lusket Mikkell bort til holken etter et smørgrann som satt igjen i en sprekke, og tilbake til bjørnen og smurte ham bak med det; så la han seg til å sove, som ingenting hadde hendt. Da nå begge våknet, så hadde solen smeltet smøret, og så ble bjørnen den som hadde ett smøret likevel, han.

Oppgaver:

1.) Lek ord-detektiv (lærer styrer leken).

2.) Sett strek under riktig ord i eventyr 1:

Bjørnen møtte en gang (haren – reven – elgen), som kom luskende med et knippe (fugler – spekeskinke – fisk) han hadde stjålet.

Reven sa han hadde (fikset – fisket – fikket) fisken.

Så fikk bjørnen også lyst til å lære å (fiske – fikse – sykle), og ba (veven – veren – reven) si hvordan han skulle bære seg at.

Du skal bare gå ut på isen, hugge deg et hull og stikke (nesa – rumpa – armen) nedi.

Så må du holde den der bra (legne – lenge – lengne).

Du må ikke bry deg om at det svir litt i den, det er når fisken (biter – bitter – btier).

Ja, bjørnen gjorde som reven hadde (sgat – sakt – sagt), og holdt rumpa lenge, lenge nedi hullet, til den var (frosset – limt – klistret) vel fast.

Så tverrykket han den - tvert av, og nå går han der (neseløs – stubbrumpet – hodeløs) den dag i dag.

3.) Sett strek under riktig ord i eventyr 2:

Bjørnen og reven hadde en gang kjøpt seg en (smørpakke – smørholk – smørkringle) i hop.

Den skulle de ha til (jul – påske – sommerferien).

Derfor gjemte de den under en tykk (furubuske – granbuske – stokk).

Så gikk de et stykke bort og la seg i en solbakke til å (sove – slappe av – snakke).

Reven snek seg bort og (tå – ått – åt) av smøret flere ganger.

Reven sa til bjørnen at han var så feit rundt flabben fordi han hadde blitt bedt i (selskap – bursdag – barsel).

Reven og bjørnen skyldte på (hervandre – verandre – hverandre).

"Ja, ja," sa Mikkell, "vi skal snart få vite hvem av oss har stjålet (smøret – msøret – smoret)."

"Vi legger oss borti solbakken: den som da er (tetest - fetest – teitest) bak når vi våkner, han har stjålet det."

Mikkel (lukset – lusket – snek) seg bort til holken etter et smørgrann som satt igjen i en sprekke, og tilbake til bjørnen og smurte ham (bak – bakk – bka) med det.

Så la han seg til å (snakke – prate – sove), som ingenting hadde hendt.

Da begge våknet, så hadde (månen – slolen – solen) smeltet smøret, og så ble bjørnen den som hadde ett smøret, likevel han.

4.) Sett strek mellom ordene i ordkjedene:

Smørfløtemelkost

Snakkeprateskravlele

Eventyrhistorieboktekst

Skolelærerrektorelev

Solmåneplanetstjerne

Bleduferdignå?

5.) Nå er det din tur til å lage et eventyr som handler om at bjørnen lurer reven! Skriv i skriveboka di. Eventyret bør være på minst én side, gjerne mer ☺. Eventyret skal du lese opp for klassen når det er ferdig!

